

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/81/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217201617
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2217201617.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členov senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Martina Holiča v právnej veci navrhovateľky: W. V., nar. X. T. XXXX, bytom X. XXX, zastúpenej advokátom: JUDr. Ladislav Slovák, Dunajská Streda, Nemešsegská 6575/35, proti strane: T. L., nar. XX. J. XXXX, X. XXX t. č. Ústav pre výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 8. februára 2017 č. k. 12C/5/2017-38 takto

rozhodol:

Odvolací súd ustanovuje maloletému H. V., nar. XX. Y. XXXX, bytom X. XXX a maloletému J. L., nar. XX. T. XXXX, bytom X. XXX, opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, na zastupovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, a to zákazu vstupu druhej strane do rodinného domu súp. č. XXX na parcele č. 22/34, zapísanej na LV č. XXX v obci X., ako i na príľahlú parcelu č. 22/34 o výmere 600 m², zastavané plochy a nádvoria, zapísanú na LV č. XXX, kat. úz. X.. Súčasne žiadala i uloženie zákazu priblížiť sa k jej osobe, ako i k maloletým deťom H. V., nar. XX. Y. XXXX a J. L., nar. XX. T. XXXX, na vzdialenosť menej ako tri metre. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, 2 písm. f/, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, 3, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov), ako i Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Vecne zdôvodnil, že navrhovateľka obýva predmetnú nehnuteľnosť (ktorej podielovými spoluvlastníkmi, v rovnakých podieloch jednej polovice, sú obidve strany), spolu s dvoma maloletými deťmi a svojou starou matkou. Protistrana bola v minulosti právoplatne odsúdená za úmyselný trestný čin vraždy (vo vzťahu k inej osobe), v štádiu jej prípravy na trest odňatia slobody vo výmere osem rokov, ktorý v súčasnosti vykonáva. Má byť však prepustená na slobodu dňa 17. marca 2017 (pred vykonaním uloženého trestu, s uložením skúšobnej doby). Ide o osobu so sklonmi k agresívnemu správaniu, osobitne v prípadoch, keď jej nie je vyhovené, kedy koná prchko a arogantne. Navrhovateľka bola účastná prejavov zlosti, kedy počas hádky so svojou matkou, protistrana ju chytila pod krk. Časté bolo i psychické násilie, vo forme hrubých urážok voči navrhovateľke, vydieranie a neustále upodozrievanie. Pod vplyvom alkoholu je protistrana ťažko zvládnuteľná a stráca sebakontrolu. V súčasnosti sa napätie medzi stranami vystupňovalo ohľadom riešenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Navrhovateľka sa preto dôvodne obáva, že po prepustení z výkonu trestu sa protistrana vráti bývať do predmetnej nehnuteľnosti a opäť bude s deťmi vystavená jej agresívnej povahe a psychickému násiliu. Je daná obava aj zo zásahov do telesnej integrity jej osoby, ako i detí. Po prepustení z výkonu trestu protistrana má kde bývať (u svojho otca, ktorý s uvedeným súhlasí). Súd prvej inštancie konštatoval, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako ani z jeho príloh (výpis

z listu vlastníctva, rozhodnutia vydané v trestnom konaní v súvislosti s vykonávaným trestom odňatia slobody, v zmysle ktorých sa dopustil protiprávneho konania voči tretím osobám) nemal osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán. Navrhovateľka svoje tvrdenia v návrhu nijakým spôsobom neosvedčila. Nepredložila žiadne listiny preukazujúce jej tvrdenia. Neodkladné opatrenie sa vydáva v odôvodnených prípadoch, kedy je žiaduca okamžitá a efektívna súdna ochrana. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity sa spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby, príp písomnou, mailovou alebo telefonickou komunikáciou s osobou, proti ktorej smeruje ochrana navrhovateľa. Navrhovateľka ani len neiniciovala konanie vo veci spoločného dieťaťa, keďže jeho rodičia spolu nežijú. Strana, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného smeroval, sa nachádza vo výkone trestu a aktuálne navrhovateľku a jej deti nijako neohrozuje. Preto bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie navrhovateľka, navrhujúc jeho zmenu vyhovením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu. Navrhovateľka nesúhlasila s argumentáciou súdu prvej inštancie, poukazujúc na pripojené rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4T/7/05 z 20. augusta 2010 a uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3To/14/2010 zo 7. decembra 2011, ktorými bola protistrana odsúdená. Týmito listinami bola preukázaná nielen povaha protistrany, ale aj jej sklony k páchaniu trestnej činnosti. Uvedené listiny potvrdzujú skutočnosti uvádzané navrhovateľkou v podanom návrhu. Navrhovateľka navrhla vyžiadať si spisový materiál v trestnej veci vedenej na Najvyššom súde pod sp. zn. 3To/14/2010, ktorým bolo konanie protistrany právoplatne skončené, keďže nemá k dispozícii všetky písomnosti. Súd prvej inštancie tento dôkaz nevykonal a svoj postup neodôvodnil. Hoci navrhovateľka neiniciovala konanie vo veci spoločného maloletého dieťaťa, nie je to dôvodom, pre ktorý by nemalo byť neodkladné opatrenie nariadené. Takýmto konaním by sa ani nebol dosiahol účel požadovaného neodkladného opatrenia (zákaz vstupu do predmetnej nehnuteľnosti). Ak to považoval súd prvej inštancie za potrebné, mohol návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť a jeho účinky viazať do podania návrhu vo veci spoločného maloletého dieťaťa, resp. do právoplatnosti rozhodnutia súdu v takejto veci. Skutočnosť, že protistrana sa nachádza vo výkone trestu, z ktorého má byť prepustená až 17. marca 2017 neznamena, že by nebolo potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi, keďže je zrejmé, že bude prepustená v najbližších dňoch z výkonu trestu. Potreba neodkladnej úpravy pomerov je v tomto prípade preukázaná už samotnou skutočnosťou, že protistrana bude dňa 17. marca 2017 prepustená z výkonu trestu. Rozhodujúce skutočnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia boli opísané, ale aj doložené listinami, preukazujúcimi pravdivosť tvrdení navrhovateľky. Žiadne iné dôkazy z povahy veci neprichádzajú do úvahy. Navrhovateľka nemôže podať trestné oznámenie na menového, keďže protistrana je stále vo výkone trestu. Navrhovateľka poukázala na posledný z listov, zaslaný jej vo februári 2017, z ktorého nepochybne vyplývajú spory medzi stranami, ohľadom ich majetku (dom v podielovom spoluvlastníctve strán), ale aj ich maloletého dieťaťa. Zdôraznila z neho nasledovný text: „Ale nezabúdaj, že ak potkana zaženieš do kúta, tak ti skočí po krku. Ja som momentálne v kúte a je na tebe, či ma z neho pustíš alebo nie. Ale sú to roky, ktoré som nevidel svojho syna a o ktoré si ma ty okradla. Tie roky mi teraz niekto zaplatí“. Z uvedenej korešpondencie je zrejmé, že sú tu dôvodné podozrenia z uskutočnenia hrozieb protistrany. Navrhovateľka namietala i procesnú vadu súdu prvej inštancie, ktorý neustanovil opatrovníka maloletým deťom a nekonal s ním, hoci sa rozhoduje aj o veciach, ktoré sa týkajú dvoch maloletých detí, príp. mal vylúčiť vec v tejto časti na samostatné konanie, keďže možno začať konanie aj bez návrhu. Napadnuté rozhodnutie nie je riadne odôvodnené. V prípade protistrany ide o osobu právoplatne odsúdenú za obzvlášť závažný trestný čin v štádiu prípravy a vec sa bezprostredne týka dvoch maloletých detí.

Z písomnej správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Pranou zo 17. marca 2017, vyžiadanej odvolacím súdom, bolo zistené, že T. L., nar. XX. J. XXXX bol do výkonu trestu odňatia slobody dodaný 13. decembra 2011. Do predmetného trestu bol započítaný výkon väzby od 22. júla 2005 do 30. marca 2006. Riadny koniec trestu odňatia slobody má odsúdený dňa 5. apríla 2019. Odsúdený si doposiaľ žiadosť vo veci podmieneného prepustenia nepodal (lehota k podmienenému prepusteniu odsúdeného začne plynúť až dňom 5. apríla 2017).

Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a

dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potreba bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti musia odôvodňovať potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa prvok naliehavosti i nevyhnutnosti.

Navrhovateľka potrebu neodkladnej úpravy pomerov odôvodňovala skutočnosťou, že strana, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, bude dňa 17. marca 2017 prepustená z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý aktuálne vykonáva. Tvrdenie navrhovateľky bolo vyvrátené správou Ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v Hrnčiarovciach nad Pranou, v ktorom je protistrana umiestnená a trest odňatia slobody v ňom vykonáva. K podmiennečnému prepusteniu podľa tejto správy nielenže nemalo dôjsť 17. marca 2017, ale protistrana doposiaľ ani nepožiadala o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Konanie o podmiennečné prepustenie odsúdeného preto ešte ani nezačalo.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľkou tvrdená skutočnosť, o prepustení protistrany z výkonu trestu dňa 17. marca 2017, ktorou odôvodňovala potrebu neodkladnej úpravy, nebola preukázaná (jej tvrdenie bolo nesprávne), nebol naplnený základný predpoklad opodstatnenosti neodkladného opatrenia, pre absenciu naliehavosti a nevyhnutnosti.

Okrem vyššie uvedeného zákonného predpokladu pre nariadenie neodkladného opatrenia, bolo potrebné skúmať i ďalší zákonný predpoklad a to osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami. Neodkladné opatrenie predstavuje procesné zabezpečenie, ktoré musí mať vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, a to aj pokiaľ nejde o neodkladné opatrenie nariadené počas konania alebo pred nadväzujúcim konaním vo veci samej (§ 326 ods. 1 CSP). Neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia, keďže jeho podstatou je obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností. Bez tvrdenia a osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia ani do úvahy.

Základnou procesnou povinnosťou každej sporovej strany, teda aj navrhovateľky, je povinnosť označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Nesplnenie tejto procesnej povinnosti má za následok procesnú sankciu, ktorú predstavuje zamietnutie návrhu.

Tvrdenia o obave z ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity (podľa § 325 ods. 2 písm. f/ a h/ CSP) sa týkajú princípu opodstatnenosti procesného zabezpečenia, nenahrádzajú však splnenie ďalšieho zákonného predpokladu pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie konkrétneho hmotnoprávného nároku, ktorému sa má poskytnúť procesná ochrana formou neodkladného opatrenia, vrátane dôvodnosti a trvania tohto nároku.

Navrhovateľka, ktorá je zastúpená advokátom, napriek opisu potreby procesnej úpravy pomerov a obavy z ohrozenia telesnej i duševnej integrity osôb, neosvedčila žiaden konkrétny hmotnoprávny nárok, ktorému sa malo poskytnúť procesné zabezpečenie. Tento nárok nebol osvedčený tak vo vzťahu k navrhovateľke (spoluvlastníctvo strán k nehnuteľnosti je pomenovaním právneho vzťahu, nie však vyjadrením hmotnoprávného nároku vyplývajúceho z tohto vzťahu), ako ani k dvom maloletým deťom (len jednému z nich je protistrana otcom). Konanie o nariadenie neodkladného opatrenia podľa Civilného sporového poriadku je kontradiktórnym konaním a súd rozhodujúci medzi dvoma sporovými stranami (o to viac ak je strana právne zastúpená), nemôže za stranu nahrádzať splnenie jej povinností (inak by došlo k porušeniu zásady rovnosti strán v konaní). Bez vymedzenia hmotnoprávného nároku procesná ochrana, akokoľvek neodkladná a naliehavá, nemôže obstať.

Nie je prípustné prenášať procesnú aktivitu zo strany na súd, apelovaním na povahu protistrany a obzvlášť závažný charakter jej protiprávnej činnosti.

Ak je daná potreba úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, navrhovateľka, ktorá je zastúpená advokátom, nepochybne mala a mohla využiť svoje právo podať návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností strán vo vzťahu k maloletému dieťaťu, s konkrétnym vymedzením takejto úpravy, vrátane úpravy styku, prípadne jeho zákazu. Napriek tomu, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neboli maloleté deti označené ako strany v konaní (účastníci konania), odvolací súd ustanovil obidvom maloletým deťom opatrovníka, vzhľadom na kolíziu ich záujmov so záujmami rodičov (príp. jedného z rodičov) podľa § 117 CMP (Civilný mimosporový poriadok č. 161/2015 Z. z.). Ak hmotnoprávny predpis (§ 31 ods. 2 zákona č. 36/2005 z. z. o rodine v znení neskorších predpisov) ukladá povinnosť, aby za maloletého konal opatrovník, súd ustanoví za opatrovníka najmä blízku osobu maloletého, u ktorej je predpoklad, že bude konať v jeho záujme, ak s ustanovením súhlasí. Inak ustanoví za opatrovníka orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Prihliadajúc na charakter konania (o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) bol na ochranu záujmov maloletých v danom súdnom konaní, ustanovený za opatrovníka tento orgán (Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda).

V prípade obavy o telesnú a duševnú integritu maloletých detí, bolo dôvodné aby navrhovateľka, zastúpená advokátom, signalizovala takúto skutočnosť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, ako orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, s potrebou riešenia tejto záležitosti. Vzhľadom na nedôvodnosť neodkladného opatrenia, bola procesná námietka navrhovateľka, týkajúca sa vady konania, neustanovením opatrovníka maloletým deťom, bez právneho významu na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Správanie a konanie osoby ohrozujúce telesnú i duševnú integritu iných subjektov, podlieha skúmaniu príslušnými orgánmi činnými v trestnom konaní, príp. v priestupkovom konaní, na základe oznámenia týchto subjektov. V danom prípade o to viac, práve s prihliadnutím na budúcu možnosť podmieneného prepustenia osoby vo výkone trestu odňatia slobody Pri posudzovaní, či sa odsúdený osvedčil na riadne vedenie života, je ohrozovanie telesnej alebo duševnej integrity z jeho strany, vo vzťahu k blízkym osobám, s ktorými chce po prepustení žiť, právne relevantné. Navrhovateľka pritom tvrdila vážnosť obavy, vyplývajúcu aj z aktuálneho správania odsúdeného, počas výkonu trestu odňatia slobody.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorého vyvodil právne závery, ktoré primerane vysvetlil.

Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamena ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom navrhovateľky o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia v takom rozsahu, ktorým by došlo k porušeniu jej práv na spravodlivý súdny proces. Nedôvodnou bola tiež odvolacia námietka, týkajúca sa dôkazného návrhu (za účelom preukázania právoplatného skončenia konania), vyžiadanim si spisov v predmetnej trestnej veci protistrany, keďže pochybnosti o právoplatnom skončení trestného konania neboli (bolo preukázané, že protistrana už vykonáva trest odňatia slobody).

Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodovanie nebolo, vzhľadom na nezapojenie protistrany do konania (§ 331 ods. 1 CSP).

Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ <..

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 <. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.